

Č. 2461.

Státní občanství: Podala-li strana žádost za »uznání čsl. státního občanství podle § 9 zák. č. 236/1920«, zároveň však tvrdila, že nabyla domovského práva v obci na území čsl. republiky již roku 1909, jest podstatnou vadou, zamítl-li úřad žádost takovou jen podle § 9 zák. č. 236/1920 aniž zaujal k ní stanovisko se zřetelem na § 1 č. 1 téhož zákona.

(Nález ze dne 6. června 1923 č. 7556.)

Věc: Dionys T. v Bratislavě proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska (min. taj. Dr. Ant. Pudlač) o státní občanství.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Podáním ze 16. prosince 1921 zažádal st-l u městské rady v Bratislavě o uznání čsl. stát. občanství podle § 9 zák. č. 236/20 udávaje, že se narodil 1876 v Balatonbogláru v Maďarsku. Obecní příslušnost v Bratislavě má podle usnesení městské rady č. — od roku 1919, kdy mu byla uznána, nabytí jí však podle § 10 zák. čl. XXII z r. 1886 již roku 1909, což dokazuje tím, že podle předloženého výkazu už v roce 1905, kdy přijal tam místo ředitele banky, platil v B. daně a přispíval k obecním břemenům. Podle tvrzení bydlí tam nepřetržitě.

V potvrzení tom jest ovšem omyl, uvádí-li se, že tam bydlí od roku 1908, neboť je tam již od roku 1905. Prokazuje dále, že již roku 1909 nabyv domovskou příslušnost v B., pozbyl své dřívější v Balatonbogláru.

Nař. výrokem vyslovil žal. úřad, že st-lově žádosti o přiznání čsl. stát. občanství podle § 9 zákona č. 236/20 nevyhovuje a nařídil vyrozuměti o tom městskou radu v B. s tím, že domovský list z 22. listopadu 1921 pozbývá platnosti a že jest st-le vyškrtnutí ze seznamu tamních příslušníků.

O stížnosti do výroku toho podané uvážil nss takto:

St-l domáhal se ve své žádosti přiznání zdejšího státního občanství odvolávaje se, pokud jde o právní základ jeho nároku pouze na § 9 zák. z 9. dubna 1920 č. 236 Sb. uváděje, že domovská příslušnost na území čsl. republiky, totiž v B., byla mu přiznána teprve roku 1919, tudíž po 1. lednu 1910. Nss vyslovil již opětovně . . . právní názor, při němž i nyní trvá, že předpis ten nezakládá straně právního nároku před nss-em stíhatelného na přiznání čsl. stát. občanství. Od-mítl-li žal. úřad žádost tu jako takovou, nezasáhl tím v žádné subjektivní právo st-lovo a jest stížnost do výroku toho podaná v tomto směru bezdůvodná.

St-l však již v oné žádosti pokud jde o skutkové okolnosti tvrdil, že přes to, že domovská příslušnost byla mu městskou radou v B. přiznána až roku 1919, měl ji již v roce 1909. Z přednesení toho jest souditi, jak také obsah stížnosti tomu nasvědčuje, že st-l zamýšlel dovoditi tím své čsl. stát. občanství na základě § 1 č. 1 zák. č. 236/20 a že tudíž petit opírající se o § 9 cit. zák. měl povahu žádání pouze

eventuelního, totiž pro případ, že by žal. úřad neuznal na nabytí čsl. stát. občanství podle § 1 č. 1.

Ani ze správních spisů, ani z nař. rozhodnutí není patrné, že by se úřad touto otázkou byl zabýval, tím méně jaké stanovisko k ní zaujal; zda nehleděl k ní proto, že z obsahu žádosti nepostřehl, že st-l miní přivést k platnosti svůj nárok na čsl. stát. občanství v první řadě z tohoto důvodu, či zda pomlčev o tom ve svém výroku, zamýšlel tím nárok ten popřít. V tom případě scházel by však opět veškerý podklad pro posouzení, jak žal. úřad k svému negativnímu závěru dospěl, zda stalo se tak proto, že nepokládal skutkové okolnosti st-lova tvrzení za dané, či zda dal se vésti úvahami o právní povaze onoho usnesení městské rady v B. z roku 1919, zejména jakožto výroku konstitutivního nebo deklaratorního, či zda posléze přihlížel k momentům jiným.

Jest tudíž výrok v odpor vzatý v tomto směru neúplný nevyčerpává obsah žádosti, o níž byl vydán, případně neobsahuje důvodů, z nichž by strana a nss mohl posouditi jeho správnost a zákonitost, pročez bylo jej zrušiti podle § 6

Pokud jde o druhou část nař. rozhodnutí, jímž totiž žal. úřad vyslovil neplatnost domovského listu st-li vydaného, jest výrok ten pouhým důsledkem první části, již odepřeno bylo st-li zdejší státní občanství. Ježto však v tomto bodu výrok ten byl zrušen, bylo zrušiti i druhou část na něm závislou, pro niž směrodatné bude opět, k jakému závěru úřad nyní dojde.

Č. 2462.

Státní úředníci. — Řízení před nss-em (Podk. Rus): I. Není nepřipustná podle § 3 lit. f) zákona o ss stížnost propuštěného župního úředníka do rozhodnutí úřadu, kterým zamítnuta byla jeho žádost za reaktivaci. — II. Bývalý župní úředník, propuštěný pro nesložení slibu, nemá nároku na reaktivaci.

(Nález ze dne 7. června 1923 č. 7559.)

Prejudikatura: Boh. 2387 adm.

Věc: Jakub K. v Berehově proti civilní správě Podkarpatské Rusi o převzetí do státní služby.

Výrok: Stížnost se zamítá jednak jako nepřipustná, jednak jako bezdůvodná.

Důvody: Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad opětnou žádost st-lovu o přijetí do státní služby republiky čsl.

Rozhoduje o stížnosti zabýval se nss předem formálními námitkami vznesenými v odvodním spise, o nichž uvážil takto: — — —

Bez důvodná jest námitka opírající se o § 3 lit. f) zák. o ss, neboť jak ze stížnosti lze souditi, st-l zamýšlí patrně dovolávati se ochrany před ujmou, jež jeho nepřevzetím byla mu spáchána na jeho domnělých právech založených dřívějším služebním poměrem a předmětem jeho stížnosti není jmenovací akt žal. úřadu jako takový, nýbrž to, že úřad odmítnuv reaktivovati st-le, porušil tím neprávem jeho domnělá práva na obnovení služebního poměru neprávem přerušného.